

UN ATERRATGE FORÇÓS (2009)

Es queixa d'una tendinitis bilateral als avantbraços des de fa 4 mesos, després d'haver desplaçat mobles a casa seva. El dolor es localitza en el punt wenliu (BG7). Empitjora amb l'extensió de les mans i millora amb la pressió local i el massatge. Des de fa 1 mes, s'està estenent cap a la part superior del braç, seguint el trajecte del meridià shouyangming/BG.

Altres problemes actuals són una rinorrea crònica (que apareix sense factors desencadenants), un pòlip a les cordes vocals (la afonia que li provoca actualment li impedeix cantar a un cor), i episodis d'incontinència urinària des-de el part. També refereix un dolor episòdic laterocervical (l'últim, fa sis mesos, coincidint amb una reorientació en la seva activitat professional).

Les seves menstruacions són molt abundants, amb coàguls, en cicles de 35 dies.

Com a antecedents destaquen una hepatitis C i una intervenció quirúrgica per endometriosis.

Aquesta dona prima, amb tendència a subestimar-se, pateix una preocupació constant, una tendència a l'ansietat i a la irritabilitat. Aquest estat s'agreuja quan ella sent que "no controla" el seu entorn i, curiosament, sovint s'acompanya d'afonia.

De nena, somiava sovint que volava pels aires. Fa 5 anys, la mort de la seva germana (amb qui tenia un vincle vital molt important) la va sumir en una terrible crisi. Ella ho explica així: *durant 2 dies vaig esfondrar-me per complet, la meva sensació era de caure indefinidament per un precipici*. Aquest fet la va obligar a *aterrar*; és a dir, a prendre consciència de les coses verdaderament essencials de la vida. Llavors va començar una psicoteràpia que va refermar la seva autoestima i la va ajudar (amb un considerable esforç personal) a "començar a governar els seus fills". Fins aleshores, la seva autoritat sobre ells sempre havia basculat entre la complaença i les ordres intempestives per contenir-los.

És tracta d'una persona fredolica, sobretot als llocs i les espatlles. La seva llengua està inflada, i té una capa blanca i greixosa en el terç posterior (que, tanmateix, conté una petita zona depapil·lada). La punta lingual és vermella i bífida. A la palpació, el seu pols és superficial.

La única relació que puc entreveure entre el seu dolor bilateral, sobtat i persistent en el trajecte del meridià de shouyangming/BP i el seu context general, és el fet que la força de tracció en arrossegar els mobles, que hauria de venir des de baix i sembla insuficient, ha sol·licitat excessivament els músculs del braç per compensar-ne la manca. Això reflecteix una debilitat de zutaiyang/B, meridià que recorre la zona dorsal del cos i que regeix l'estructura muscular. Sobre aquest meridià ressonen, tanmateix, l'arquetip masculí i l'organització territorial (dos aspectes que semblen suposar un conflicte per ella).

En la revisió de les indicacions funcionals dels punts de Zutaiyang/B, en trobo 3 que són compatibles amb la seva clínica: B40, B41 i B58.

Després de dubtar una estona, decideixo punturar només el punt B58 (que es troba en el tou de la cama).

La meua elecció es basa en la seva condició de punt luo (que li atorga una acció psíquica de ajudar a l'esperit a "retornar al seu interior"), en les indicacions del punt per la rinorrea i l'afonia que pateix, i en el fet que la tensió muscular que la pacient refereix episòdicament es localitza al territori del vas Luo de Taiyang/B (al costat de les vèrtebres cervicals). A més, segons en George Soulié de Morant, la tonificació d'aquest punt dispersa el meridià Shouyangming/BG, que circula per el trajecte que, en ella, és dolorós. D'altra banda, hi ha una altra indicació del punt que descriuen els textos clàssics que, en aquest cas, em captiva: *el subjecte somia d'enlairar-se*. En efecte, el punt V58 s'anomena Fei Yang, expressió que significa *enlairar-se, elevar-se pels aires, volar*.

El dia després de la puntura, la pacient es troba *perfecta, en tots els sentits* (físicament i anímica)... encara que tornen tots els seus símptomes a les 24 hores.

En el decurs dels 2 mesos següents, li punturo aquest mateix punt en 4 ocasions (gairebé sempre sol), obtenint la completa desaparició del dolor dels braços, la rinitis i l'afonia (¡va retornar al cor!). També m'explica que li resulta més fàcil imposar-se a casa amb els nens... i amb el seu marit.

Només després de donar-li l'alta medica, en reflexionar sobre aquesta història, aconseguixo elaborar la meva hipòtesi dels fets.

La mort de la seva estimada germana -i la conseqüent pèrdua del seu suport fonamental- van obligar aquesta dona a reafirmar-se sobre ella mateixa. Tractant-se, com era el cas, d'una situació extrema viscuda per una persona voluntariosa, però estructuralment fràgil, aquest esdeveniment brutal va sacsejar el seu taiyang, implicant específicament el punt B58.

La repercussió posterior a la part superior, sobre el meridià shouyangming, per on irradiava el seu dolor dels avantbraços (motiu de la seva consulta), en concret sobre wenliu (BG7) -punt xi del meridià, que es tradueix com "vessament tebi"- ha estat, en realitat, només una de les seqüeles tardanes del seu meritori *aterratge forçós*.